

A7-0200/2011

30.5.2011

ZIŅOJUMS

par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze
(2011/2037(INI))

Juridiskā komiteja

Referents: *Antonio Masip Hidalgo*

Atzinumu sagatavoja (*):

Kay Swinburne, Ekonomikas un monetārā komiteja

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 50. pants

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS	12
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	17

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 50. pants

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze
2011/2037(INI)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 13. oktobra Zaļo grāmatu par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze (COM(2010)0561),
 - ņemot vērā 2011. gada 11. maija rezolūciju par finanšu iestāžu korporatīvo pārvaldību¹,
 - ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, īstenošanu²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas³,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0200/2011),
- A. tā kā nesenā finanšu krīze ir likusi apšaubīt revidentu darbu;
- B. tā kā kopš finanšu krīzes sākuma finanšu iestāžu īstenošanā pārmērīga riska uzņemšanās bija cieši saistīta ar piekāpīgu, nepietiekamu un neefektīvu kontroli un riska pārvaldības mehānismiem, it īpaši sistēmiski nozīmīgās finanšu iestādēs (SNFI);
- C. tā kā tiek uzskatīts, ka revidentiem var būt būtiska loma īpaši finanšu iestāžu riska pārvaldības uzraudzības pastiprināšanā;
- D. tā kā revīzijas komiteju loma, īpaši finanšu iestādēs, netiek pilnībā izmantota;
- E. tā kā kvalitātes revīzija ir būtiska ekonomikas stabilitātes un tirgus uzticamības nodrošināšanā, ņemot vērā, ka tā sniedz garantijas attiecībā uz uzņēmumu patiesu finansiālu stabilitāti;
- F. tā kā revidentu neatkarībai ir būtiska nozīme revīzijas kvalitātes nodrošināšanā;
- G. tā kā gadījumos, kad revīzijas uzņēmumi piedāvā dažādus pakalpojumus vienam un tam pašam uzņēmumam, ir iespējams interešu konflikts;
- H. tā kā četru lielo revīzijas uzņēmumu lielā tirgus koncentrācija var radīt pārmērīgu riska palielināšanos un tā kā mazākie uzņēmumi ir dažādi un to izaugsme un kompetence būtu jāveicina, palielinot konkurences iespējas;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0223.

² OV C 87E, 1.4.2010., 23. lpp.

³ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

- I. tā kā šajā nolūkā jāatsāk visaptverošas debates par revidenta amatpienākumu izpildi un revīzijas tirgus struktūru,

Vispārēji jautājumi

1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu un uzteic tās holistisko pieeju;
2. atzinīgi vērtē Zaļajā grāmatā izvirzīto pamatjautājumu, proti, par revīzijas uzlabošanas iespējām, pat ja līdz šim nav bijis nopietnu pierādījumu, kas ļautu uzskatīt, ka revīzija nav veikta saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un prasībām;
3. uzskata, ka debatēm par revidenta lomu ir jānorit kopā ar debatēm par to, ka būtu jāpastiprina patlaban ne īpaši efektīvā revīzijas komitejas loma, kā arī finanšu un risku informācija, kas jāsniedz iestādēm;
4. uzskata, ka vēl nav pietiekama pamata galīgai novērtēšanai, un tādēļ atgādina Komisijai par nepieciešamību vairāk piemērot regulējumu un veikt plašu un padziļinātu ietekmes novērtējumu, analizējot dažādās politiskās iespējas, koncentrējoties uz praktiskiem jautājumiem saskaņā ar labāka regulējuma principiem, piešķirot pienācīgu nozīmi grāmatvedības datu sniegtajai precīzajai informācijai par uzņēmumu ilgtspējīgu ekonomisku attīstību un ietverot interešu grupu analīzi, lai noskaidrotu ietekmes novērtējuma pētījuma segmentāciju attiecībā uz dažādām grupām, piemēram, MVU, sistēmiski nozīmīgām finanšu iestādēm (SNFI) un citiem biržas sarakstā iekļautiem un neiekļautiem uzņēmumiem; uzskata, ka ietekmes novērtējuma pamatā jābūt ietekmei uz revīzijas ziņojumu lietotājiem, piemēram, ieguldītājiem un SNFI regulatoriem; aicina Komisiju izanalizēt pievienoto vērtību, ko radījusi gan ierosinātā regula, gan revīzijas standartu un darba pakāpeniska saskaņošana Eiropas vienotajā tirgū;
5. atzinīgi vērtē proporcionalitātes principa atzīšanu Zaļajā grāmatā;

Revidenta loma

6. uzskata, ka obligātajai revīzijai ir sociāla nozīme un ka tā tiek veikta sabiedrības interesēs, jo revīzija ir demokrātiskas ekonomiskās un politiskās sistēmas absolūts pamatelements, un tādēļ atzinīgi vērtē Zaļās grāmatas mērķi palielināt revīzijas pārskatu pārredzamību un uzlabot to kvalitāti, lai veicinātu finanšu tirgus stabilitāti un uzlabotu finansējuma pieejamību; atbalsta jebkādos pasākumus, kuri pamatojas uz pierādījumiem, ka izmaksas un slogu, ar ko nākas saskarties īpaši finanšu iestādēm, attaisno to sniegto pakalpojumu kvalitātes būtiska uzlabošanās, kā arī regulāra ārējā novērtēšana un pienācīga regulatīvā uzraudzība; uzsver nepieciešamību pēc īpašiem tiesību aktiem šajā jomā;
7. norāda, ka augstas kvalitātes revīzijas sistēma ir pareizas uzņēmuma pārvaldības neatņemama sastāvdaļa; prasa Komisijai attiecīgos priekšlikumus par uzņēmumu pārvaldību konsekventi iesniegt Parlamentam un Padomei;
8. uzsver, ka revīzijas pārskati ir svarīgi akcionāriem un sabiedrībai; atzīst principu „revīzija ir un paliek revīzija” un brīdina par juridiskas nenoteiktības rašanās lielo risku dažādu

standartu piemērošanas rezultātā; tādēļ atbalsta darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā visas finanšu iestādes;

9. ir vienprātis ar Komisiju attiecībā uz principu, ka revīzijas ziņojuma secinājumos uzmanība vairāk ir jāpievērš būtībai, nevis formai;
10. aicina Komisiju izvērtēt, kā revidenta uzdevumu klāstu var paplašināt, papildus sākotnējos finanšu pārskatos sniegtās informācijas pārbaudei paredzot arī revidējamās iestādes sniegtās riska informācijas revīziju; iesaka informēt revidentus par visiem gadījumiem, kad tiek noraidīti riska komitejas priekšlikumi;
11. uzskata, ka revīzijas ziņojumiem vajadzētu būt īsiem ar skaidriem un precīziem secinājumiem un ka tajos uzmanība jāvelta visiem aspektiem, kas saistīti ar obligātajiem revidenta uzdevumiem; uzskata, ka revidenta pienākums ir sniegt revīzijas komitejai un kopsapulcei papildu skaidrojumus par tādiem vispārīgiem jautājumiem kā bilances sagatavošanā izmantotā metodika un par tādiem konkrētiem jautājumiem kā galvenie rādītāji, būtiski skaitļi, ar būtiskām grāmatvedības aplēsēm vai pieņemtajiem lēmumiem saistīta riska novērtējums, kā arī īpašas grūtības darba veikšanā;
12. prasa noteikt stingrākas finanšu iestāžu revīzijas pārskatu sagatavošanas prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu par mazāk likvīdu aktīvu novērtēšanu, lai radītu iespēju salīdzināt dažādu iestāžu finanšu instrumentu novērtējumus;
13. uzsver, ka revidentiem ir jābrīdina uzraudzības vai kompetentās iestādes, ja tiek konstatētas problēmas, kas var apdraudēt revidējamās iestādes turpmāko darbību; iesaka rīkot divpusējās sanāksmes, kurās piedalās revidenti un lielāko finanšu iestāžu uzraudzītāji;
14. norāda uz iespējamo atbildību, kas var būt saistīta ar tādas papildu informācijas sniegšanu, kas nav noteikta tiesiskajā regulējumā; tomēr piekrīt sabiedrības prasībām, ka revidentiem jāuzņemas gan tālredzīga, gan ārēja atbildība, īpaši attiecībā uz lieliem un sistēmiski nozīmīgiem uzņēmumiem; uzskata, ka revidentiem pieejamā informācija, kas ir sabiedrības interesēs un attiecas uz risku, ārpusbilances darījumiem vai nākotnē iespējamo risku, vienmēr jādara zināma regulatoriem un, lielākajā daļā gadījumu, arī sabiedrībai;
15. prasa pastiprināt visu finanšu iestāžu revīzijas komiteju lomu, prasot tām apstiprināt riska novērtēšanas modeli, kas ietvertu katra atsevišķā uzņēmuma rādītāju salīdzinājumus ar standartlielumiem, kā arī informāciju par nākotnē iespējamām finansiālajām vajadzībām, banku līgumiem, nākotnes naudas plūsmām, riska pārvaldību, pārvaldības novērtējumiem, svarīgāko grāmatvedības principu ievērošanu un paredzamajiem riskiem saistībā ar uzņēmuma darbības modeli; prasa šo novērtējumu kopā ar pilnīgu revīzijas pārskatu katru gadu iesniegt finanšu iestāžu valdēm un uzraudzības padomēm izskatīšanai un apstiprināšanai;
16. uzskata, ka profesionālais skepticisms ir revīzijas stūrakmens, kas ietekmē visus tās posmus; apliecina, ka šādu skepticismu panāk, nodrošinot revidenta objektivitāti un neatkarīgumu apvienojumā ar profesionālu vērtējumu, kas balstīts uz pieredzi, ko nevar aizstāt ar formālām procedūrām;

17. uzskata, ka kvalifikācijas sistēma revīzijas ziņojumos nebūtu jāpārskata, ņemot vērā to, ka tai ir preventīva funkcija un ka tā veicina finanšu informācijas kvalitāti;
18. uzskata, ka ārējā revidenta, iekšējā revidenta un revīzijas komitejas raits un regulārs dialogs ir būtisks efektīvas revīzijas priekšnoteikums, kas nepieciešams, lai informētu akcionārus, piemēram, par revidenta ievēlēšanu, pārvēlēšanu vai atlaišanu, ietverot konkrētus skaidrojumus revīzijas komitejas ziņojumā;
19. uzskata, ka revidentiem jābūt tiesībām būt uzklausiem uzņēmuma kopsapulcēs jautājumos, kas skar viņu kā revidentu nozīmi;
20. uzskata, ka tiesību aktos ir skaidri jānošķir divi revīzijas aspekti — iekšējā un ārējā revīzija;

Starptautiskie revīzijas standarti (SRS)

21. ierosina Komisijai steidzami pieņemt starptautiskos revīzijas standartus (SRS), kurus skaidri noteiktu regulā, kas ļautu saskaņot revīzijas darbības Eiropas līmenī un atvieglot uzraudzības iestāžu darbu; uzskata, ka revīzija ir vienota procedūra neatkarīgi no revidētā uzņēmuma lieluma, bet tā ir jāpiemēro mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) īpatnībām; atgādina Komisijai, ka līdztekus uzņēmumiem, kuriem jāpiemēro starptautiskie revīzijas standarti, ir arī citi uzņēmumi, kuru finansiālās situācijas revīziju tomēr veic pilnvarotie revīzijas uzņēmumi, lai gan uz tiem minētie standarti neattiecas;

Revīzijas uzņēmumu pārvaldība un neatkarība

22. piekrīt, ka neizbēgamu konfliktu rada tas, ka revidentu amatā ieceļ un atalgo revidējamais uzņēmums; tomēr pašlaik nesaskata pamatojumu tam, lai revidentu amatā ieceltu trešā puse; paturot to prātā un neskarot Direktīvas 2006/43/EK 37. panta 2. punktu, prasa pastiprināt revīzijas komitejas nozīmi;
23. uzskata, ka revidents, ja tas ir obligātais revidents, būtu jāieceļ revīzijas komitejai, nevis revidējamā uzņēmuma valdei, un šajā saistībā vismaz pusei revīzijas komitejas locekļu vajadzētu būt attiecīgai pieredzei grāmatvedībā un revīzijas darbā; uzskata, ka revīzijas komitejai būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu revidenta neatkarību, jo īpaši attiecībā uz jebkādiem konsultāciju pakalpojumiem, ko sniedz vai piedāvā revidents;
24. uzskata, ka valsts uzraudzības iestādei, kas profesionāli ir pilnīgi neatkarīga, ir rūpīgi jāpārskata noteikumi, kas garantē revidentu neatkarību un revīzijas kvalitāti;
25. atbalsta starptautiska labas pārvaldības kodeksa izstrādāšanu attiecībā uz revīzijas uzņēmumiem, kas veic sabiedriskas nozīmes uzņēmumu revīziju;
26. piekrīt, ka revidenta neatkarībai ir ļoti būtiska nozīme un ka jāveic pasākumi, lai novērstu pārāk ciešu pazīšanos; ierosina Komisijai veikt vairāku variantu ietekmes novērtējumu, starp šiem variantiem īpaši iekļaujot ārēju rotāciju un brīvprātīgu kopīgu revīziju ietekmi; uzskata, ka ārējā rotācija ir līdzeklis revidentu neatkarības nostiprināšanai, bet atkārtoti

pauž savu nostāju, ka tā nav ārējā rotācija, bet drīzāk parasta iekšējo revidentu maiņa, kas ir labākais regulatīvais risinājums, kā tas apstiprināts Direktīvā 2006/43/EK, un ka pašreizējie partneru rotācijas pasākumi nodrošina neatkarību, kas vajadzīga, lai revīzija būtu efektīva;

27. aicina Komisiju nodrošināt, ka uzņēmuma darbība palīdz saglabāt sniegto aizsardzību, tostarp aizsardzību, kas saistīta ar galveno revīzijas partneru obligāto rotāciju, pat ja šie partneri maina uzņēmumus;
28. ierosina apsvērt priekšlikumus par iespējām, kas atšķiras no noteiktā rotācijas cikla vai papildina to, piemēram, ja tiek izmantotas kopīgas revīzijas, rotācijas ciklu varētu pagarināt divkārt, ņemot vērā, ka trīs dalībnieku dinamika atšķiras no divu dalībnieku dinamikas, un kopīgu revīziju rotāciju ciklu varētu arī plānot, vienmērīgi sadalot revīziju termiņus noteiktā intervālā;
29. uzskata — lai izvairītos no interešu konfliktiem, kā norādīts Direktīvas 2006/43/EK 22. panta 2. punktā, ir skaidri jānodala revīzijas pakalpojumi un ar revīziju nesaistīti pakalpojumi, ko revīzijas uzņēmums sniedz klientam; norāda, ka tādējādi varētu ierobežot revīzijas uzņēmumu cenu mākslīgu pazemināšanu, cerot šo zemo cenu kompensēt ar citiem papildu pakalpojumiem; tādēļ uzskata, ka nodalīšana jāveic attiecībā uz visiem uzņēmumiem un to klientiem; aicina Komisiju, atsaucoties uz 2002. gada ieteikumiem par obligāto revidentu neatkarību, izveidot tādu apstākļu sarakstu, kuros citu pakalpojumu sniegšana nebūtu savienojama ar revīzijas pakalpojumu sniegšanu; atzīst, ka ar revīziju nesaistītu pakalpojumu sniegšanai gadījumos, kad tā ir savienojama ar revidenta neatkarības principa ievērošanu, var būt liela nozīme mazu un vidēju revīzijas uzņēmumu prasmju klāsta paplašināšanā, bet uzskata, ka nebūtu vienlaikus jāsniedz iekšējās un ārējās revīzijas pakalpojumi;
30. uzskata, ka ir svarīgi saglabāt revidenta neatkarību; uzskata, ka būtu jāliedz ārējiem revidentiem sniegt revidētajam uzņēmumam pakalpojumus, kas varētu radīt neatbilstību prasībām par neatkarību vai citām ētikas prasībām; atzīst, ka Eiropas ekonomikas izaugsmes veicināšanas nolūkā ir jānodrošina, lai visi uzņēmumi, neatkarīgi no to lieluma, tai skaitā MVU, var noslēgt līgumu ar neatkarīgiem revidentiem un revīzijas uzņēmumiem ar plašu prasmju klāstu;
31. īpaši norāda, ka tos revīzijas pakalpojumus, kas var radīt interešu konfliktu, tostarp atsevišķus konsultāciju pakalpojumus un sarežģītu strukturētu produktu novērtēšanu, nedrīkst veikt tas pats uzņēmums, un uzskata, ka šāda pakalpojumu sniegšana būtu jāuzrauga kompetentajām uzraudzības iestādēm;
32. uzskata, ka revīzijas komitejām ir svarīga nozīme pārraudzības jomā, nodrošinot revidenta neatkarību, un prasa Komisijai sniegt norādījumus, lai šajā ziņā palīdzētu revīzijas komitejām;
33. iesaka, lai revīzijas komiteja kā uzraudzības padomes, nevis valdes, struktūrvienība pieņemtu lēmumu par atļaujas piešķiršanu ar revīziju nesaistītu pakalpojumu sniegšanai attiecīgajam finanšu uzņēmumam un vestu sarunas par piedāvājumu konkursu un pilnvaru precizēšanu; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par pakalpojumu, kas nav saistīti ar revīziju, augstākās robežas noteikšanas dzīvotspēju un ietekmi saistībā ar

ienākumiem;

34. uzskata, ka tas, cik lielu honorāru revīzijas uzņēmums vai revīzijas uzņēmumu tīkls var saņemt no klienta, jāpublicē, tiklīdz tas pārsniedz noteikto robežlīmeni un uzraudzītājiem jābūt iespējai iejaukties, veicot pārbaudes un nosakot ierobežojumus vai citas plānošanas prasības, ja šī summa pārsniedz noteiktu kopējo ieņēmumu daļu, lai novērstu to, ka revīzijas uzņēmums kļūst ekonomiski atkarīgs; tomēr norāda, ka šāda iejaukšanās nedrīkst ierobežot mazāko uzņēmumu izaugsmi un ka liela un nozīmīga klienta iegūšana, kas nozīmē lielāku darba apjoma īpatsvaru revīzijas uzņēmuma darba sākumposmā, ir būtiska izaugsmes procesa daļa;
35. uzskata, ka revīzijas uzņēmumiem, kas veic revīziju sabiedriskas nozīmes uzņēmumos, ir jāpublicē savi pārskati un ka tie, kā arī revīzijas metodes, ir jāpārbauda, lai nodrošinātu to pareizību;
36. uzskata, ka tad, ja ir pierādījumi par uzņēmuma vai sabiedriskas nozīmes uzņēmuma un/vai revīzijas uzņēmuma direktora amata ļaunprātīgu izmantošanu, jābūt iespējai saukt pie atbildības visas iesaistītās personas;
37. uzskata, ka šāds partnerattiecību modelis revīzijas uzņēmumiem ir piemērots, jo tas aizsargā to neatkarību;
38. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai publisko struktūru revīzijas kalpotu kā paraugs, un novērst jebkuru interešu konfliktu, ko varētu radīt saikne starp revidentu un lēmumu pieņēmējiem revidējamajā publiskajā struktūrā;

Grupas revīzijas

39. atbalsta Zaļajā grāmatā ietvertos ieteikumus attiecībā uz grupas revīzijām;
40. aicina Komisiju izvērtēt jautājumu par datu nosūtīšanu grupas revīzijas laikā saistībā ar ES datu aizsardzības tiesiskā regulējuma gaidāmo pārskatīšanu;
41. uzskata, ka grupas revidentiem vajadzētu būt skaidram priekšstatam par šo grupu un gadījumos, kad grupa pārrauga finanšu iestādes, būtu jāveido dialogs ar šīs grupas uzraudzītāju;

Uzraudzība

42. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par saziņas uzlabošanu starp sabiedriskas nozīmes uzņēmumu revidentu un pārvaldes iestādēm;
43. uzskata, ka jāizstrādā saziņas un konfidencialitātes protokoli un jāveido patiesi abpusējs dialogs;
44. prasa uzlabot divvirzienu komunikāciju starp revidentiem un finanšu iestāžu finanšu

uzraudzītājiem, it īpaši attiecībā uz specifiskām problēmjomām, tostarp dažādu finanšu produktu mijiedarbību; prasa tādu pašu komunikāciju nodibināt starp revidentiem un ES uzraudzības institūcijām attiecībā uz pārrobežu struktūrām;

45. norāda uz nepieciešamību saskaņot revīzijas uzraudzības praksi un prasa Komisijai apsvērt iespēju Eiropas Revidentu uzraudzības struktūru grupu integrēt Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā, iespējams, izmantojot EVTI;
46. prasa, lai finanšu iestāžu ārējie revidenti ESRK periodiski sniegtu pārskatu pa nozarēm, lai atklātu nozaru tendences, kā arī iespējamās sistēmiskā riska avotus un neizdošanās gadījumus, un norāda, ka tas jādara, ievērojot proporcionalitātes principu;
47. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to slēdzienu ievērošanu, kurus dalībvalstu revīzijas biroji publicējuši saistībā ar attiecīgo revīziju;

Koncentrācija un tirgus struktūra

48. uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo revīzijas tirgus konfigurāciju, viena no četrām lielo revīzijas uzņēmumu zaudēšana būtībā apdraudētu ticamību revidenta profesijai;
49. uzskata — lai gan revīzijas uzņēmuma likvidācija var arī neradīt domino efektu attiecībā uz pārējo ekonomiku, uzņēmumi, kas ir „pārāk lieli, lai pieļautu to sabrukumu”, varētu radīt morāla kaitējuma risku, un uzskata, ka ir jāpastiprina ārkārtas rīcības plāni attiecībā uz lieliem revīzijas uzņēmumiem; turklāt uzskata, ka šie plāni jāizstrādā tā, lai mazinātu iespēju, ka revīzijas uzņēmums atstāj tirgu bez attaisnojoša iemesla, un mazinātu nedrošību un problēmas, ko šāda rīcība izraisītu;
50. uzskata, ka ārkārtas rīcības plāni ir svarīgs instruments uzņēmuma juceklīgas likvidācijas novēršanai un ka šādos plānos ir jāiekļauj mehānisms regulatora informēšanai par jebkuru problēmu, kas revīzijas uzņēmumu apdraud valsts vai starptautiskā līmenī, lai ļautu regulatoriem pildīt savu uzdevumu un risināt šādas situācijas ar pienācīgu rūpību;
51. atbalsta „testamentu” ieviešanu četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem un tiem revidentiem, kas sniedz būtiskus revīzijas pakalpojumus finanšu sektoram, kā arī atbalsta pārrobežu ārkārtas rīcības plānu izstrādi klientu līgumu nodošanai noteiktā kārtībā gadījumā, ja kāds no svarīgiem dalībniekiem izstātos no tirgus;
52. uzsver, ka par vienu no revīzijas jomā veikto darbību mērķiem jānosaka dažādu nozares uzņēmumu konkurence, vienlaikus saglabājot revīziju kvalitāti, precizitāti un pamatīgumu;
53. aicina Komisiju izveidot vienlīdzīgus konkurences nosacījumus visiem uzņēmumiem, kas darbojas revīzijas tirgū, un vienkāršot noteikumus, kas reglamentē revīzijas darbu Eiropas līmenī; uzskata, ka vieglāka piekļuve tirgum un šķēršļu likvidēšana uzņēmumiem, kuri vēlas ienākt tirgū, ir ļoti būtiska, lai piesaistītu revīzijas tirgum vairāk dalībniekus; uzskata, ka revīzijas komitejām, nevis uzņēmumu valdēm, ir labākas iespējas izvēlēties revidējamās struktūrvienības vajadzībām visatbilstošāko revīzijas veidu un uzraudzīt šādas revīzijas efektivitāti un kvalitāti un ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš revidenta neatkarībai; uzskata, ka Komisijai būtu jāizpēta veidi, kā radīt iespēju sabiedrības intereses struktūrvienībām, publiskajam sektoram un Eiropas iestādēm labāk izvērtēt revīzijas uzņēmumu veikto

revīziju kvalitāti neatkarīgi no šo uzņēmumu lieluma;

54. atzīst, ka kopīgu revīziju veikšana varētu pozitīvi ietekmēt revīzijas tirgus diversifikāciju; atgādina, ka dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga tirgus situācija un atšķirīga pieredze kopīgas revīzijas jomā; aicina Komisiju novērtēt ar šādu obligāto ieviešanu saistītās iespējamās priekšrocības un izmaksas gan revīzijas uzņēmumiem, it īpaši mazajiem revīzijas uzņēmumiem, gan revidējamiem uzņēmumiem, it īpaši finanšu iestādēm, un tās iespējamo ietekmi uz koncentrāciju revīzijas tirgū un finanšu stabilitāti;
55. uzskata, ka ir jāizvērtē uzņēmumu pārņemšana, ko veic četri lielle revīzijas uzņēmumi, ievērojot šādas pārņemšanas ietekmi uz pārējo uzņēmumu vai uzņēmumu tīklu izaugsmi;
56. aicina Komisiju izpētīt banku un citu finanšu iestāžu tādu ierobežojošo līgumu izmantošanu attiecībā uz uzņēmumiem izsniedzamiem aizdevumiem un citiem finanšu produktiem, kuri var ierobežot revidenta izvēles iespējas;
57. uzskata, ka ir svarīgi noteikt aizliegumu attiecībā uz tādu ierobežojošu noteikumu iekļaušanu līgumos, kuri ir labvēlīgi četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem;
58. prasa veicināt vidējo un mazo revīzijas uzņēmumu apvienošanu; mudina Komisiju apsvērt revīzijas uzņēmumu kvalitātes sertifikācijas un reģistra izveidi tā, lai vidējie un mazie revīzijas uzņēmumi varētu pierādīt, ka tie spēj pienācīgi veikt savu darbu; uzskata, ka publiskajos iepirkumos būtu jāizmanto uzņēmumi, kas nav četri lielle revīzijas uzņēmumi, un ka valsts iestādēm būtu jānosaka procentuālais īpatsvars to uzņēmumu izmantošanai, kas nav četri lielle revīzijas uzņēmumi;
59. prasa Komisijai saistībā ar sabiedriskas nozīmes uzņēmumu konkursa procedūru noteikt, ka konkursā papildus četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem jāiesaista vismaz vēl divi uzņēmumi; uzskata, ka šajā procesā būtiska loma jāpiešķir revīzijas komitejai un ka tajā jāpiedalās arī akcionāriem; aicina Komisiju pārskatīt revīzijas komitejas darbību attiecībā uz konkursa procedūru norisi, īpašu uzmanību pievēršot ar konkursa oficiālo procedūru saistīta administratīvā sloga aspektiem, vienlaikus nodrošinot, ka akcionāri pieņem galīgo lēmumu par revidentu iecelšanu, pamatojoties uz revīzijas komitejas priekšlikumu; uzskata, ka šajā priekšlikumā jābūt ietvertam ievērotās procedūras aprakstam, izmantotajiem kritērijiem un revīzijas komitejas ieteikuma pamatojumam;
60. aicina Komisiju (Konkurences ģenerāldirektorātu) veikt rūpīgu revīzijas tirgus izpēti;

Eiropas tirgus izveide

61. uzskata, ka revīzijas darbs ir izšķirīgs iekšējā tirgus atjaunošanas procesā; aicina Komisiju pārbaudīt, cik lielā mērā pasākumi revīzijas pārrobežu pakalpojumu sniegšanas veicināšanā var likvidēt šķēršļus attiecībā uz piekļuvi tirgum un novērst jaudas pārslodzi; aicina Komisiju izpētīt, cik lielā mērā Eiropas revīzijas pakalpojumu tirgu varētu izmantot, lai mazinātu procedūru sarežģītību un izmaksas visiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem revīzijas uzņēmumiem; mudina Komisiju veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai iekļautu ES tiesību aktos starptautiskos revīzijas standartus, ar kuru palīdzību var radīt patiesi vienlīdzīgus konkurences nosacījumus revīzijas uzņēmumiem, un ieviest šos standartus; atgādina Komisijai par tās ieteikumiem attiecībā uz revidenta atbildību; ņemot

vērā iepriekšminēto, prasa Komisijai iesniegt priekšlikumus par labākas saskaņotības nodrošināšanu, lai izveidotu revidentu Eiropas pasi, īpaši uzsverot visus aspektus, ar kuriem tiek garantēta revidenta neatkarība;

62. aicina Komisiju izstrādāt visā Eiropā revidenta profesijai piemērojamu atbildības sistēmu;

Starptautiskā sadarbība

63. aicina Komisiju pastiprināt centienus lielākas konverģences sasniegšanā;

o

o o

64. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

11.5.2011

EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Juridiskajai komitejai

par revīzijas politiku — no krīzes gūtā pieredze
(2011/2037(INI))

Atzinumu sagatavoja (*): *Kay Swinburne*
(*): Iesaistītā komiteja – Reglamenta 50. pants

IEROSINĀJUMI

Ekonomikas un monetārā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Juridisko komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā četru lielo revīzijas uzņēmumu lielā tirgus koncentrācija var radīt pārmērīgu riska palielināšanos un tā kā mazākie uzņēmumi ir dažādi un to izaugsme un kompetence būtu jāveicina, palielinot konkurences iespējas;
- B. tā kā dominējoša revīzijas uzņēmuma sabrukums nopietni apdraudētu revidenta profesijas ticamību kopumā un radītu lielu neskaidrību par to finanšu pārskatu kvalitāti, kuri sagatavoti attiecībā uz biržas sarakstā iekļautiem uzņēmumiem;
- C. tā kā saistībā ar neseno finanšu krīzi tiek uzskatīts, ka revidentiem var būt būtiska loma īpaši finanšu iestāžu riska pārvaldības uzraudzības pastiprināšanā;
- D. tā kā revīzijas komiteju loma netiek pilnībā izmantota īpaši finanšu iestādēs;
- E. tā kā ir iespējams interešu konflikts gadījumos, kad revīzijas uzņēmumi piedāvā dažādus pakalpojumus vienam un tam pašam uzņēmumam;
- F. uzsver revīzijas pārskata nozīmi akcionāriem un sabiedrībai; atzīst principu „revīzija ir un paliek revīzija” un brīdina par juridiskas nenoteiktības rašanās lielo risku dažādu standartu piemērošanas rezultātā; tādēļ atbalsta visu finanšu iestāžu iekļaušanu darbības jomā;
- G. tā kā kopš finanšu krīzes sākuma finanšu iestāžu īstenotā pārmērīga riska uzņemšanās bija cieši saistīta ar piekāpīgu, nepietiekamu un neefektīvu kontroli un riska pārvaldības mehānismiem, it īpaši sistēmiski nozīmīgas finanšu iestādēs (SNFI),

1. prasa nodrošināt lielākas iespējas mazākiem uzņēmumiem, nepieļaujot to, ka iekšējās un ārējās revīzijas pakalpojumus veic vieni un tie paši uzņēmumi, jo tas var apdraudēt revidenta neatkarību; it īpaši norāda, ka tie revīzijas pakalpojumi, kas var radīt interešu konfliktu, tostarp atsevišķi konsultāciju pakalpojumi un sarežģītu strukturētu produktu novērtēšana, jāveic atšķirīgiem uzņēmumiem; tas būtu jāuzrauga kompetentajām uzraudzības struktūrām;
2. iesaka, lai revīzijas komiteja kā uzraudzības padomes, nevis valdes, struktūrvienība pieņemtu lēmumu par atļaujas piešķiršanu ar revīziju nesaistītu pakalpojumu sniegšanai attiecīgajam finanšu uzņēmumam un vestu sarunas par piedāvājumu konkursu un pilnvaru precizēšanu; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par pakalpojumu, kas nav saistīti ar revīziju, augstākās robežas noteikšanas dzīvotspēju un ietekmi saistībā ar ienākumiem;
3. atzīst, ka obligātajai revīzijai ir sociāla nozīme un ka tā tiek veikta sabiedrības interesēs, un tādēļ atzinīgi vērtē Zaļās grāmatas mērķi palielināt revīzijas pārskatu pārredzamību un uzlabot to kvalitāti, lai veicinātu finanšu tirgus stabilitāti un uzlabotu finansējuma pieejamību; atbalsta jebkādos pasākumus, kuri pamatojas uz pierādījumiem, ka izmaksas un slogu, ar ko nākas saskarties īpaši finanšu iestādēm, attaisno to sniegto pakalpojumu kvalitātes būtiska uzlabošanās, kā arī regulāra ārējā novērtēšana un pienācīga regulatīvā uzraudzība; uzsver nepieciešamību pēc īpašiem tiesību aktiem šajā jomā;
4. aicina Komisiju pārskatīt revīzijas komitejas praksi attiecībā uz piedāvājumu konkursa norisi, īpašu uzmanību pievēršot pārredzamības un administratīvā sloga aspektiem, kas saistīti ar piedāvājumu konkursa oficiālo procedūru, vienlaikus nodrošinot, ka tas neietekmē revīzijas pakalpojumu kvalitāti; uzskata — lai nodrošinātu neatkarīgu revīziju, uzņēmumiem attiecībā uz ārējo revidentu normatīvajos aktos noteikto iecelšanu būtu jāapsver atklāta piedāvājumu konkursa rīkošana ik pēc astoņiem gadiem, paredzot iespēju attiecīgās pilnvaras atjaunot; mudina Komisiju ikgadējo apspriežu rezultātus par revidentu atlasī iekļaut revīzijas komitejas ziņojumā akcionāru pilnsapulcei;
5. prasa noteikt prasību revīzijas komitejām pārskatā publicēt informāciju par regulāri notikušām diskusijām ar galvenajiem akcionāriem un revīzijas laikā radušos būtiskus jautājumus par finanšu pārskatu sniegšanu, kā arī sniegt pamatojumu lēmumam par revīzijas piedāvājumu konkursu un revidentu iecelšanu attiecībā uz visām ar revīziju saistītajām darbībām, bet it īpaši attiecībā uz ārējās revīzijas līgumu;
6. apstiprina, ka nolūkā saglabāt augstu revīzijas kvalitātes standartu saskaņā ar Direktīvu 2006/43/EK priekšroka būtu jādod revidentu iekšējai, nevis ārējai, rotācijai;
7. atzīst, ka kopīgu revīziju veikšana varētu pozitīvi ietekmēt revīzijas tirgus diversifikāciju; atgādina, ka dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga tirgus situācija un atšķirīga pieredze kopīgas revīzijas jomā; aicina Komisiju novērtēt ar šādu obligāto ieviešanu saistītās iespējamās priekšrocības un izmaksas gan revīzijas uzņēmumiem, it īpaši mazajiem revīzijas uzņēmumiem, gan revidējamiem uzņēmumiem un it īpaši finanšu iestādēm, un tās iespējamo ietekmi uz koncentrāciju revīzijas tirgū un finanšu stabilitāti;
8. aicina Komisiju (Konkurences ģenerāldirektorātu) veikt rūpīgu revīzijas tirgus izpēti;

9. prasa uzlabot divvirzienu komunikāciju starp revidentiem un finanšu iestāžu finanšu uzraudzītājiem, it īpaši attiecībā uz specifiskām problēmjomām, tostarp dažādu finanšu produktu mijiedarbību; prasa tādu pašu komunikāciju nodibināt starp revidentiem un ES uzraudzības institūcijām attiecībā uz pārrobežu struktūrām;
10. norāda uz nepieciešamību saskaņot revīzijas uzraudzības praksi un prasa Komisijai apsvērt iespēju Eiropas Revidentu uzraudzības struktūru grupu integrēt Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā, iespējams, ar EVTI palīdzību;
11. aicina Komisiju izstrādāt visā Eiropā revidenta profesijai piemērojamu atbildības sistēmu;
12. prasa, lai finanšu iestāžu ārējie revidenti ESRK periodiski sniegtu pārskatu pa nozarēm, lai atklātu nozaru tendences, kā arī iespējamās sistēmiskā riska avotus un neizdošanās gadījumus, piebilstot, kas tas jādara, ievērojot proporcionalitātes principu;
13. prasa pastiprināt visu finanšu iestāžu revīzijas komiteju lomu, prasot tām apstiprināt riska novērtēšanas modeli, kas ietvertu katra atsevišķā uzņēmuma rādītāju salīdzinājumus ar standartlielumiem, kā arī informāciju par nākotnē iespējamām finansiālajām vajadzībām, banku līgumiem, nākotnes naudas plūsmām, riska pārvaldību, pārvaldības novērtējumiem, svarīgāko grāmatvedības principu ievērošanu un paredzamajiem riskiem saistībā ar uzņēmuma darbības modeli; prasa šo novērtējumu kopā ar pilnīgu revīzijas pārskatu reizi gadā iesniegt finanšu iestāžu valdēm un uzraudzības padomēm izskatīšanai un apstiprināšanai;
14. norāda, ka augstas kvalitātes revīzijas sistēma ir pareizas uzņēmuma pārvaldības neatņemama sastāvdaļa; prasa Komisijai attiecīgos priekšlikumus par uzņēmumu pārvaldību konsekvētā veidā iesniegt Parlamentam un Padomei;
15. aicina Komisiju izpētīt banku un citu finanšu iestāžu tādu ierobežojošo līgumu izmantošanu attiecībā uz uzņēmumiem izsniedzamiem aizdevumiem un citiem finanšu produktiem, kuri var ierobežot revidenta izvēles iespējas;
16. aicina Komisiju izpētīt juridiskos šķēršļus, kas pastāv gan ES, gan starp ES dalībvalstīm un trešām valstīm saistībā ar datu pārsūtīšanu grupas revīziju laikā;
17. atbalsta „testamentu” ieviešanu četriem lielajiem revīzijas uzņēmumiem un tiem revidentiem, kas sniedz būtiskus revīzijas pakalpojumus finanšu sektoram, tostarp pārrobežu ārkārtas rīcības plānu izstrādi klientu līgumu nodošanai noteiktā kārtībā, gadījumā, ja kāds no svarīgiem dalībniekiem izstātos no tirgus;
18. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai publisko struktūru revīzijas kalpotu kā paraugs, un novērst jebkuru interešu konfliktu, ko varētu radīt saikne starp revidentu un lēmumu pieņēmējiem revidējamajā publiskajā struktūrā;
19. prasa finanšu iestāžu revīzijas pārskatos iekļaut stingrākas informācijas atklāšanas prasības attiecībā uz mazāk likvīdu aktīvu novērtēšanu, lai radītu iespēju salīdzināt dažādu iestāžu finanšu instrumentu novērtējumus;
20. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to slēdzienu ievērošanu, kurus dalībvalstu

revīzijas biroji publicējuši saistībā ar attiecīgo revīziju;

21. iesaka informēt revidentus par visiem gadījumiem, kad netiek ņemts vērā riska komitejas viedokli;
22. grupas revidentiem vajadzētu būt skaidram priekšstatam par šo grupu un gadījumos, kad grupa pārrauga finanšu iestādes, būtu jāveido dialogs ar šīs grupas uzraudzītāju;
23. aicina Komisiju izpētīt iespējas, kā palielināt revīzijas uzņēmumu darbību pārredzamību; atzīmē, ka to varētu panākt, ieviešot pienākumu publicēt ikgadējus finanšu pārskatus, kurus būtu pārbaudījušas attiecīgās valsts iestādes.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	9.5.2011
Galīgais balsojums	+: 39 -: 0 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Hans-Peter Martin, Íñigo Méndez de Vigo, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Elena Băsescu, Pervenche Berès, Sari Essayah, Robert Goebbels, Syed Kamall, Krišjānis Kariņš, Olle Ludvigsson, Siiri Oviir

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.5.2011
Galīgais balsojums	+: 24 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Syed Kamall, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Piotr Borys, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, József Szájer
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Arias Echeverría, Iosif Matula